

Ἐγκύκλιος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. κ. Εἰρηναίου ἐπί Χριστουγέννοις

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 24, 2012

Πρός

Τό Πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης

«...Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε...». (Ἕμνος Χριστουγέννων)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας,

Γιορτάζουμε καί φέτος, σήμερα, τά Χριστούγεννα. Τήν αἰώνια, διαχρονική Γιορτή, τήν ὁποία πάντοτε γιορτάζομεν, ἀλλά φαίνεται νά μὴν τήν γνωρίζομε, νά μὴν τήν καταλαβαίνομε τελείως, νά μὴν τήν ἀξιοποιοῦμεν σωστά, ὅπως εἶναι καλό καί ἀναγκαῖο στούς δύσκολους καιρούς μας.

Τί εἶναι λοιπόν αὐτά τά Χριστούγεννα, τά ὁποία σήμερα γιορτάζομε;

Μᾶς τό λέει ἀθθεντικά, μέ τρεῖς μόνον λέξεις, ἕνας ἀπό τούς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖον ψάλλομε καί ἀκούομε: «...Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε...».

Τά Χριστούγεννα εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ἀληθινός Χριστός, ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Ἐκκλησία, ὁ Θεός ὁ αἰώνιος, ὁ ταπεινός, ὁ θυσιαστικός, ὁ Σταυρωμένος καί Ἀναστημένος. Ὅχι μόνον εἰς τούς οὐρανοῦς, ἀλλά καί «ἐπί γῆς», σ' ὅλη τήν γῆ, ὅλο τόν κόσμο καί στήν Ἑλλάδα, τήν Κρήτη καί τό Ἡράκλειον, ὅλο τόν Νομό μας. Ἐδῶ πού εἴμαστε ἐμεῖς, μαζύ μας καί μαζύ Του.

Αυτή είναι η σημερινή Γιορτή. Όχι τίποτε άλλο. Ούτε φαντασίες, ούτε «μαγεΐες», ούτε «άποδράσεις», ούτε ξενύχτια, ούτε «ρεβεγιόν», ούτε καλοπέραση. Μόνον ο Χριστός, ο οποίος «γεννᾶται ἐπί γῆς», εἰς τὴν γῆ μας, ἀπλός, ἄσημος, φτωχός, ἀδιαφήμιστος, διωγμένος, «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Αυτά είναι τὰ Χριστούγεννα, ὁ Χριστός πού γεννᾶται εἰς τὴν φάτνη χωρίς χρήματα, χωρίς μεγαλεΐα, χωρίς ὑλικά ἀγαθὰ, χωρίς τίποτα ἀπὸ αὐτά.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Αυτά τὰ Χριστούγεννα, τὰ ἀληθινὰ, τὰ πραγματικά Χριστούγεννα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, πῶς τὰ γιορτάζουμε, πῶς τὰ κατανοοῦμε, πῶς τὰ ἀξιοποιοῦμε στὴν δύσκολη ἐποχὴ μας;

Σήμερα, τὸ 2012, πού εἴμαστε σὲ δύσκολη θέση ὡς πρόσωπα, ὡς Τόπος, ὡς Κοινωνία, ὡς κόσμος, ὡς Οἰκουμένη, πῶς νὰ δοῦμε τὰ Χριστούγεννα ὡς τρόπο ζωῆς, ὡς δρόμο, ὡς διέξοδο, ὡς ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τὰ δεσμά, τὰ ὁποῖα ταλανίζουν καὶ βασανίζουν ὄλους μας;

Πῶς τὰ Χριστούγεννα, θὰ γίνουν τὸ «φάρμακό μας», τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς θεραπεύσει, θὰ μᾶς δώσει ὑγεία καὶ δύναμη γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὴν ζωὴ μας, ὄχι νὰ τὴν σταματήσουμε, ὄχι νὰ αὐτοκτονήσουμε, «νὰ τελειώσουμε», ἀλλὰ νὰ συνεχίσουμε, νὰ συνεχίζουμε, νὰ προχωροῦμε, νὰ προοδεύουμε, νὰ φθάσουμε στὸν προορισμό μας; Ἔχομε προορισμό. Δέν εἴμαστε χαμένοι, πεταμένοι.

Πῶς μέ τὰ ἀληθινὰ Χριστούγεννα καὶ τὸν Χριστό, τὸν ἀληθινό, τῆς φάτνης, τῆς λιτότητας, τῆς φτώχειας, τῆς θυσίας, τῶν διωγμῶν, θὰ ξεπεράσουμε τὴν σημερινή «οἰκονομικὴ κρίση», τὴν ἀνέχεια, τὰ χρέη, τὰ «χαράτσια», τὰ δάνεια, τίς σκοτοῦρες,

τίς φουρτούνες, τίς στενοχώριες, τίς αδυναμίες, τήν πείνα, τήν ανέχεια, τούς αριθμούς, τίς Τράπεζες, τούς τόκους και τῆς Ἑλλάδας, τῆς ἀγαπημένης και προδομένης ἀπό ἐμᾶς Πατρίδας μας, ἀλλά και καθενός ἀπό ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικά πνιγόμαστε μέσα σέ ὅλες αὐτές τίς καταστάσεις, οἱ ὁποῖες δέν μᾶς ἀφήνουν νά ἀναπνεύσωμε, νά κάνωμε ἕνα βῆμα ἐμπρός, στήν ζωή μας;

Πῶς θά κοιτάξωμε και θά δοῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον μας μέ εἰρήνη, ἀγάπη, χαρά, χαμόγελο, καλωσύνη, κατανόηση και ἀνθρωπιά, χωρίς καχυποψία, ὑποκρισία, ὀργή, θυμό, ἀγανάκτηση, βία, θηριωδία, ἐγκληματικότητα, τρόπο ζωῆς πολύτιμο, τόν ὁποῖον τόσον πολύ χρειαζόμαστε στό τέλος τοῦ 2012;

Πῶς θά ξεπεράσωμε και θά θεραπεύσωμε τά ψυχολογικά μας ἐρωτήματα, προβλήματα και ἀρρωστήματα και πῶς θά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά ψυχοφάρμακα, τά ἡρεμιστικά, νά γίνωμε και νά εἴμαστε ἄνθρωποι ὑγιεῖς, ἐλεύθεροι και δυνατοί, ἱκανοί, νά χαιρόμαστε τήν ζωή μας ὡς τό δῶρο τοῦ Θεοῦ;

Πῶς θά ἀποφύγωμε τήν ἐπάρατη και ἀπαράδεκτη αὐτοκτονία, τό τρομακτικό αὐτό φαινόμενο τῶν ἡμερῶν μας, γιά νά συνεχίσωμε τήν ζωή μας, ὅπως ὅλοι οἱ πρόγονοι και οἱ Πατέρες μας ἀλλά και οἱ Ἄγιοι μας;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σέ ὅλα αὐτά τά καιρία, ἐπίκαιρα και κρίσιμα ἐρωτήματα, διλήμματα και προβλήματα, ἡ Ἐκκλησία μας ἀπαντᾷ σήμερα, ὄχι μέ πολυλογίες, ρητορίες, θεωρίες, ἰδεολογίες και συνταγές. Μόνον μέ μιά λέξη: «Ἵψώθητε», ὑψωθῆτε, κοιτάξετε ψηλά. Δῆτε τόν Χριστό, τόν ἐπίγειο και τόν οὐράνιο, τόν ἄνθρωπο και τόν Θεό, τόν ἔνδοξον, ὡς Θεόν ἀλλά και ταπεινό και ἀπλόν ἄνθρωπον, ὡς τό νῆπιο τῆς φάτνης.

Χωρίς κακίες και ἔχθρες. Χωρίς πονηρίες, διπλωματίες, ὑποκρισίες, φόβους, τρόμους, σκοπιμότητες, συμφέροντα. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Χριστός, τό θεῖο, τό οὐράνιο ἀλλά και

τό επίγειο, ανθρώπινο Πρόσωπό Του, τῆς Βηθλεέμ, τῆς φάτνης. Δῆτε τόν Χριστόν πῶς εἶδε καί βλέπει, ἔζησε καί ζεῖ καί προσφέρει τήν ζωή σέ ὅλους ἐμᾶς.

Νά ἀλλάξωμε νοοτροπία καί στάση ζωῆς. Πέραν ἀπό τήν ἀποτυχεμένη σημερινή ρουτίνα, πίεση, καταπίεση, ἀδιέξοδη καθημερινότητα. Μέ φῶς οὐράνιο καί λαμπρότατο, νέο ξεκίνημα ζωῆς, νέα στάση ζωῆς, ἰσορροπημένης. Οὔτε θεία, οὔτε ἀνθρώπινη μόνον, Θεανθρώπινη, Χριστουγεννιάτικη, τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἀνθρώπου, τοῦ Θεανθρώπου.

Μέ αὐτόν τόν ἀληθινό Χριστόν τῶν Χριστουγέννων θά προχωρήσωμε ἀληθινά καί ἀποτελεσματικά στήν ζωή μας. Ὅχι χωρίς Αὐτόν.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε, ἀπό τούς λάκκους καί τά βάθη καί τούς βυθοῦς πού σήμερα βρισκόμαστε, εἰς τούς λόφους, τίς κορυφές καί τά βουνά μας, τήν φύση καί τήν ἐξοχή, τά δένδρα καί τά ἄνθη, τούς καρπούς καί τά προϊόντα τῆς γῆς μας, χωρίς ὑπερπαραγωγές, ἀλλά μέ φυσική παραγωγή, ὅσα ἡ φύση μᾶς προσφέρει ἀβίαστα. Λίγα προϊόντα, ἀλλά δικά μας, ἀπό τά χέρια μας, ἀπό τά χωράφια μας, τά ὅποια ἐγκαταλείψαμε καί ἐρήμαξαν. Ὅχι εἰσαγόμενα, ὄχι δηλητηριασμένα μέ τά φάρμακα καί τήν λαιμαργία, τήν φιλαργυρία μας, μέ τόν ἰδρῶτα, τήν ἐργασία τῶν χεριῶν μας.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε μέ τήν Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία μᾶς σηκώνει καί μᾶς ὑψώνει μέ τόν λόγο καί τήν ἀλήθειά Της. Μέ τήν ζωή καί τά μυστήριά Της, τήν Ἐξομολόγηση, ἡ ὁποία μᾶς θεραπεύει καί μᾶς ἀνακουφίζει ἀπό τά βάρη τῆς ζωῆς, τό Βάπτισμα τό ὁποῖον ἔχομε καί δέν τό ἀξιοποιοῦμε, τό Χρῖσμα τό ὁποῖον μᾶς δίδει τό φῶς, τήν δύναμη καί τήν χαρά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἐπίσης δέν τό ἀξιοποιοῦμε, τήν Ἰερωσύνη τήν ὁποῖαν ὑβρίζομε καί τόν Γάμο τόν ὁποῖον ἐγκαταλείπομε καί τόν ὑποκαθιστοῦμε καί πάνω ἀπ' ὅλα τήν θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία μᾶς κάνει «χριστούς» κατὰ χάριν, ἀλλά τήν ἀφήσαμε καί αὐτήν.

«Ὑψώθητε», ὑψωθῆτε, ἐλαφροί, χωρίς τά βάρη τῆς πλεονεξίας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς ἀπληστίας, τῶν τόσων σημερινῶν ἐξαρτήσεων, οἱ ὁποῖες μᾶς δένουν στά ναρκωτικά τῶν καιρῶν μας, ἀκόμη καί στά σημερινά «ἠλεκτρονικά» ναρκωτικά, τό ἀλκοόλ, τό

κάπνισμα και τό διαδίκτυο, τῆς κακῆς καί ἄπληστης χρήσεώς των.

«Ύψώθητε», ὑψωθῆτε. Μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὄχι τῆς φιληδονίας, τῶν παθῶν, τῶν ἐξαρτήσεων, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς ἀδικίας, τοῦ δῆθεν ἀγαπωμένου θύματός μας. Τῆς καθαρῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Ἁγίων Του, ὅλων τῶν Ἁγίων, «πάντων τῶν Ἁγίων», ἡ ὁποία ἔχει μόνον ἀλήθεια, εἰλικρίνεια, καθαρότητα, ἀγνότητα ψυχῆς, ἀλλά καί σώματος, τοῦ φυσικοῦ μας σώματος.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Αὐτά εἶναι τά Χριστούγεννα καί αὐτός εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἀνυψώσεώς μας πού ἀναφέραμε, γιά νά γιορτάσωμε καί σήμερα τήν σημερινή μεγάλη Γιορτή καί πάντοτε, μέχρι νά ἀναπνέωμε καί νά ζοῦμε. Μέχρι νά ὑπάρχωμε στήν γῆ, στό Ἡράκλειο, στό σπίτι μας, στόν Τόπο μας, στήν Κρήτη, τήν Ἑλλάδα μας. Αὐτά εἶναι τά δικά μας, τά Κρητικά, Ἑλληνικά καί Ὀρθόδοξα Χριστούγεννα, ξεκίνημα καί πορεία νέας ζωῆς, αἰώνιας, ἀληθινῆς, ὑγιοῦς, ἐλεύθερης ἀπό τά σημερινά δεινά, τά ὁποῖα μᾶς ταλαιπωροῦν πολύ.

Αὐτά τά Χριστούγεννα τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τοῦ Γένους μας, σᾶς καλῶ σήμερα καί σᾶς παρακαλῶ νά ζήσωμε καί νά ζοῦμε πάντοτε στήν πόλη, τίς πόλεις καί τά χωριά μας, παντοῦ, ὅλοι μαζύ, ἐνωμένοι, ἀγαπημένοι.

Δέν ἔχομεν ἄλλο τρόπο νά ζοῦμε ἐλεύθεροι, ὑγιεῖς, ἀληθινοί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, τῆς Κρήτης, τῶν ὅπου γῆς Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων.

Καλά Χριστούγεννα, καλή ζωή, ἀληθινή, παροῦσα καί μέλλουσα, αἰώνια.

Χρόνια πολλά!

Μέ πατρικές εϋχές καί πολλήν έν Κυρίω άγάπην

† ό Κρήτης Είρηναΐος

(Πηγή: iak.gr)